

Memleket Hasreti

– İbrahim COŞAR · 16 Ağustos 2015

Başa buyruk olsan da özgür sanma gurbeti,
Doyumsuz canavardır, her gün birini yutar.
Bitmeyen bir hastalık olur vatan hasreti,
Dağlar, taşlar, bulutlar yaşlı gözlerde tüter.

Duyabiliyor musun hasretin kokusunu?
Sabah sisi kalkmamış tren istasyonunda.
Benim içimde hala, silmedim yokusunu;
Sinsi gözyaşlarımı kül kurusu fonunda!

Çekebiliyor musun binalar arasında?
Doğanın ciğer yakan tertemiz nefesini.
Duydun mu suyu duru bir şehir deresinde?
Çatlamış taşa vuran dalgaların sesini!

Her gece seyredirim düşün penceresinden,
Sarı başak saçları dalgalanan dağları.
Gördükçe üzülürüm deniz tenceresinden,
“Ya nasip” diye atıp boş çekilen ağları!

Ortak paydamız insan, böyle görmeli millet!
Üzülürüz, üzüldük duydukça kavgaları.
Geçmişte çok can aldı kimlik denilen illet!
Cumhuriyetle kırdık biz bu prangaları.

Doyduğun yerde olsa doğduğun yer bambaşka!
Gurbet vatan olmuyor, hasretleri bambaşka!
Coşari'nin gözünde her bir beşer bambaşka!
Memleket insanımın, hasletleri bambaşka!

İbrahim COŞAR